

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 771/2017
14.06.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Чолић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., ради измене одлуке о начину одржавања личних односа, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 30/17 од 19.01.2017. године, у седници одржаној 14.06.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 30/17 од 19.01.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П2 136/16 од 20.09.2016. године, измењена је пресуда Основног суда у Новом Саду П2 3640/10 од 16.11.2011. године у делу одлуке која се односи на одржавање личних односа и утврђено да ће се лични односи између мал. ВВ и оца АА одржавати по моделу ближе описаном у том делу изреке. Констатовано је да је предлог за одређивање привремене мере повучен па је поступак П2 136/16 у том делу обустављен и одлучено да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 30/17 од 19.01.2017. године, жалба тужене је делимично одбијена а делимично усвојена и првостепена пресуда потврђена у делу којим је одлучено о начину одржавања личних односа тужиоца са малолетним сином ВВ за време викенда, радног дана у недељи, празника у календарској години, рођендана малолетног ВВ, очеве Крсне славе, зимског и летњег распуста, а преиначена у делу којим је утврђен лични однос за време пролећног распуста малолетног ВВ, тако што је одређено да ће отац са малолетним ВВ проводити парним годинама другу половину пролећног распуста тако што ће дете преузимати са адресе пребивалишта мајке у 10 часова на дан почетка друге половине распуста и враћати га на исту адресу у 19 часова последњег дана овог распуста.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужена је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажном пресудом П2 3640/10 од 16.11.2011. године, разведен је брак парничних странака, а малолетни ВВ, рођен ... године је поверен мајци на самостално вршење родитељског права. Истом одлуком уређен је начин одржавања личних односа оца са малолетним дететом и то тако што ће отац детета после навршене друге године живота детета виђати са истим сваког другог викенда са ноћењем од суботе у 10 часова до недеље у 19 часова, сваке среде од 16 до 19 часова, током летњег распуста половину распуста и то наизменично по две недеље код оца и две недеље код мајке, током зимског распуста од 24.12. до 16.01. десет дана код оца у парним годинама, а непарним годинама у другој половини распуста такође у трајању од десет дана. Оба родитеља су се у неколико наврата обраћали Центру за социјални рад због проблема око начина и немогућности договора око одржавања личних односа оца и детета због непрецизних термина. Обе парничне странке су запослене, и имају решено стамбено питање. Малолетни ВВ живи у стану са мајком. На основу налаза и мишљења Центра за социјални рад ... од 06.03.2016. године, утврђено је да оба родитеља имају капацитете потребне за правилно сагледавање свих потреба малолетног детета уз разлику васпитних стилова, али да је присутна лоша међусобна комуникација и покушај ускраћивања дететовог присуства код једног и код другог што би евентуално могло довести и до нежељених последица на развој личности детета. Предложио је да се начин одржавања личних односа мал. ВВ одвија на начин и у динамици како је то одлучено у првостепеној и другостепеној пресуди.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су закључили да су се стекли услови да се модел одржавања личних односа тужиоца са дететом (...година) прошири у дужем временском интервалу јер је то пре свега у интересу детета, али се исто тако новим начином уређења односа неће пореметити односи детета у његовој примарној породици – породици мајке.

Имајући у виду мишљење Центра које је првостепени суд у целости прихватио, године детета (... година), пол детета (мушки) и околност да је за његов правилан раст и развој потребна очева фигура, правилно су нижестепени судови уредили однос виђања малолетног детета и оца према налазу и мишљењу Центра за социјални рад.

По члану 6. Породичног закона свако је дужан да се руководи најбољим интересом детета у свим активностима која се тичу детета. Чланом 60. истог закона прописано је да дете има право да живи са родитељима и право да се родитељи о њему старају пре свих других (став 1), право детета да живи са родитељима може бити ограничено само судском одлуком када је то у најбољем интересу детета (став 2). Дете према члану 61. Породичног закона има право да одржава личне односе са родитељем са којим не живи, а које може бити ограничено само судском одлуком када је то у најбољем интересу детета. Чланом 70. Породичног закона прописано је да родитељи имају право и дужност да са дететом развијају однос заснован на љубави, поверењу и

узајамном поштовању, те да дете усмеравају ка усвајању и поштовању вредности емоционалног, етичког и националног идентитета своје породице и друштва.

Нису основани ревизијски наводи да је суд поступио супротно члану 205. Породичног закона јер поред већ датог мишљења Центра за социјални рад није извео доказ вештачењем од стране установе, с обзиром да тужена током правноснажно окончаног поступка није оспорила налаз и мишљење надлежног Центра за социјални рад на основу којег је суд и донео одлуку о измењеном моделу виђања оца са малолетним сином, нити је предложила извођење доказа вештачењем од стране установе.

Нису основани ни ревизијски наводи тужене да нису постојале нове околности које би оправдавале измену постојеће одлуке о виђању детета, те да је ранији модел био прихватљивији и једноставнији и да одговара дететовом ритму. Управо супротно, у поступку пред нижестепеним судовима утврђено је да је мал. дете старије и да од септембра ... године креће у школу, те да је модел виђања са оцем прилагођен у потпуности потребама мал. детета, којим се неће нарушити његов однос у примарној породици – породици мајке, већ ће допринети пуном и правилном развоју личности малолетног детета.

Правилно је одлучено и о трошковима поступка на основу члана 207. Породичног закона.

На основу члана 414. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија
Предраг Трифуновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић